

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

**ΕΚΘΕΣΗ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ**

«Ρύθμιση θεμάτων της Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε.»

Ι. Γενικές Παρατηρήσεις

Το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση Νσχ, όπως διαμορφώθηκε από την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, αποτελείται από 6 άρθρα. Με αυτό προτείνεται ο ιδιοκτησιακός διαχωρισμός (ownership unbundling) της εταιρείας «Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας Α.Ε.» (Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε.) από την εταιρεία Δ.Ε.Η. Α.Ε. διά της «α) πώλησης και μεταβίβασης από τη ΔΕΗ Α.Ε. μετοχών εκδόσεως της ΑΔΜΗΕ Α.Ε. που αντιστοιχούν σε ποσοστό 66% του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της ΑΔΜΗΕ Α.Ε. σε επενδυτή και β) της απόκτησης από το Ελληνικό Δημόσιο του λοιπού ποσοστού 34% που θα εξασφαλίζει σε αυτό καταστατική μειοψηφία σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία περί ανωνύμων εταιρειών». Όπως αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση επί του Νσχ, ο αποτελεσματικός διαχωρισμός των δικτύων από τις δραστηριότητες παραγωγής και προμήθειας υπαγορεύεται από την Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 «σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ενέργειας και για την κατάργηση της Οδηγίας 2003/54/ΕΚ» (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σελ. 55-92), στοχεύει δε «στην εξασφάλιση ελεύθερης πρόσβασης στο δίκτυο, προϋπόθεση απαραίτητη για την απελευθέρωση της ενεργειακής αγοράς».

Συμφώνως προς το άρθρο 26 παρ. 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣυνθΛΕΕ) [πρώην άρθρο 14 παρ. 2 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣυνθΕΚ)], ως εσωτερική αγορά νοείται χώρος χωρίς εσωτερικά σύνορα, όπου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, η δε δημιουργία ανταγωνιστικής αγοράς ενέργειας αποτελεί σημαντικό στοιχείο της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς (για τη νομική θεμελίωση της κοινοτικής δράσης στον τομέα της ενέργειας βλ., ενδεικτικώς, Δ. Νίκα, *Third Party Access και εσωτερική αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας*, Ελλάδα, 1999, [40], σελ. 1488 επ. και Μ.-Θ. Μαρίνο, *Η πρόσβαση σε ενεργειακό δίκτυο – Η απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας*, 2003, σελ. 22 επ.).

Κατά την πρώτη φάση της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ενέργειας η κοινοτική νομοθεσία αρκέσθηκε στον συντονισμό της σχετικής πολιτικής με την έκδοση της Οδηγίας 90/377/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29.6.1990 ως προς με τη διαφάνεια των τιμών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας για τον τελικό βιομηχανικό καταναλωτή (ΕΕ L 185 της 17.7.1990, σελ. 16-24). Με την έκδοση της Οδηγίας 96/92/ΕΚ (ΕΕ L 27 της 30.1.1997, σελ. 20-29) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ως προς τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας πραγματοποιήθηκε το δεύτερο βήμα για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Η ανάγκη, όμως, επιτάχυνσης της ολοκλήρωσης της εν λόγω αγοράς επέβαλε την αναθεώρηση του σχετικού κανονιστικού πλαισίου διά της έκδοσης νέας Οδηγίας Επιτάχυνσης (*Acceleration Directive*) — την 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 15.7.2003, σελ. 37–55) — που εισήγαγε τις αναγκαίες δομικές μεταρρυθμίσεις.

Εν τούτοις, οι κανόνες νομικού και λειτουργικού διαχωρισμού που προβλέπονταν σε αυτή, δεν επέφεραν αποτελεσματικό διαχωρισμό των δικτύων τόσο μεταφοράς όσο και διανομής ενέργειας, από τις δραστηριότητες παραγωγής και προμήθειας. Έτσι, το μεν Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να καταρτίσει νομοθετικές προτάσεις για τον «αποτελεσματικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων προμήθειας και παραγωγής από τις επιχειρήσεις δικτύου» [Προοίμιο της Οδηγίας 2009/72, σημείο (10)] το δε Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επεσήμανε, με το ψήφισμα της 10.7.2007 σχετικώς προς τις προοπτικές για την εσωτερική αγορά αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, ότι ο διαχωρισμός παραγωγής ή προμήθειας ενέργειας και ιδιοκτησίας δικτύου μεταφοράς της αποτελεί το πιο αποτελεσματικό μέσο «για την προώθηση των επενδύσεων σε υποδομή χωρίς διακρίσεις, τη δίκαιη πρόσβαση των νεοεισερχομένων στο δίκτυο και τη διαφάνεια της αγοράς»

[Προοίμιο της Οδηγίας, σημείο (11)]. Στο πλαίσιο αυτό εκδόθηκε η ανωτέρω Οδηγία 2009/72/EK, με την οποία, ιδίως, ενισχύεται η νομική και λειτουργική ανεξαρτησία των διαχειριστών των συστημάτων μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας έναντι των παραγωγών ή προμηθευτών.

Η ελληνική έννομη τάξη ενσωμάτωσε την ως άνω Οδηγία διά των διατάξεων του Τέταρτου Μέρους της Ενότητας Α' (άρθρα 94 έως 143) του ν. 4001/2011. Ειδικότερα, η διαχείριση του Ελληνικού Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (Ε.Σ.Μ.Η.Ε.) ανατέθηκε σε «Ανεξάρτητο Διαχειριστή Μεταφοράς» (Independent Transmission Operator), κατ' εφαρμογή του αποτελεσματικού διαχωρισμού των δικτύων μεταφοράς και διανομής ενέργειας από τις δραστηριότητες παραγωγής και προμήθειας [βλ. Προοίμιο Οδηγίας, σημεία (9) επ.]. Ο εν λόγω Διαχειριστής συνεστήθη ως θυγατρική εταιρεία της Δ.Ε.Η. ΑΕ, υπό την επωνυμία «Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (Α.Δ.Μ.Η.Ε.) ΑΕ». Ο νομικός και λειτουργικός διαχωρισμός της Α.Δ.Μ.Η.Ε. ΑΕ από τη Δ.Ε.Η. ΑΕ πιστοποιήθηκε από τη Ρ.Α.Ε. (Απόφαση 672/2012), συμφώνως προς τα άρθρα 19 και 113 του ν. 4001/2011 και τα άρθρα 9 παρ. 10 και 10 της Οδηγίας 2009/72/EK. Η Δ.Ε.Η. ΑΕ εισέφερε στην εταιρεία Α.Δ.Μ.Η.Ε. ΑΕ τον κλάδο της Γενικής Διεύθυνσης Μεταφοράς, με απόσχιση του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων της Δ.Ε.Η. ΑΕ., τα οποία αποτελούσαν τις δραστηριότητες της Γενικής Διεύθυνσης Μεταφοράς της Δ.Ε.Η. ΑΕ και, ιδίως, των παγίων, που αποτελούσαν το Σύστημα Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (άρθρο 98). Κατά τον ίδιο τρόπο, η εταιρεία «Διαχειριστής του Ελληνικού Συστήματος Ηλεκτρικής Ενέργειας ΑΕ» (Δ.Ε.Σ.Μ.Η.Ε. ΑΕ., π.δ. 328/2000) μετέφερε τον Κλάδο Μεταφοράς με τα αντίστοιχα πάγια (άρθρο 99).

Σημειώνεται ότι η Οδηγία 2009/72/EK δεν επιβάλλει στις εθνικές κυβερνήσεις τον ιδιοκτησιακό διαχωρισμό (άρθρο 9, ownership unbundling) διά της δημιουργίας πλήρως ανεξάρτητης εταιρείας για τον Διαχειριστή του Συστήματος Μεταφοράς (Transmission System Operator), εφόσον στις 3.9.2009 (άρθρο 8 παρ. 9 της Οδηγίας) το σύστημα μεταφοράς ανήκε σε καθέτως ολοκληρωμένη επιχείρηση (όπως, εν προκειμένω, η Δ.Ε.Η. ΑΕ.). Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος δύναται να υιοθετήσει είτε το, κατά το άρθρο 13 της Οδηγίας, υπόδειγμα του ανεξάρτητου διαχειριστή συστήματος (Independent System Operator) — έτσι λειτούργησε η εταιρεία Δ.Ε.Σ.Μ.Η.Ε. ΑΕ. υπό το καθεστώς του π.δ. 328/2000, την πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου της οποίας κατείχε το Δημόσιο —, είτε το υπόδειγμα του ανεξάρτητου διαχειριστή μεταφοράς (Independent Transmission Operator), το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, υιοθέτησε ο ν. 4001/2011, συνιστώντας την εταιρεία Α.Δ.Μ.Η.Ε. ΑΕ. ως θυγατρική εταιρεία της Δ.Ε.Η. ΑΕ. [βλ., αναλυτικώς, το

ερμηνευτικό σημείωμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως προς το καθεστώς του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού (Commission Staff Working Paper, «The Unbundling Regime», Βρυξέλλες, 22.01.2010)]. Η Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε. τελούσε, κατ' αρχάς, υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο του Δημοσίου», οποιαδήποτε δε μεταβίβαση μετοχών η οποία επαγόταν τη μεταβολή στο δημόσιο έλεγχο της Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε., συντελούνταν μόνον εφόσον διασφαλιζόταν ότι τη διοίκηση της εταιρείας ασκούσαν κατά πλειοψηφία μέλη που διορίζονται από το Δημόσιο ή/και ότι η λήψη μείζονος σημασίας αποφάσεων που ανάγονταν στη διαχείριση του Ε.Σ.Μ.Η.Ε., γινόταν μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του Δημοσίου (βλ. άρθρο 97 παρ. 5 του ν. 4001/2011). Με την παρ. 3 του άρθρου 4 της από 31.12.2011 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α 268), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο δεύτερο του ν. 4047/2012, η εν λόγω διασφάλιση του Δημοσίου καταργήθηκε.

Ο λειτουργικός διαχωρισμός των δικτύων από την παραγωγή και προμήθεια ενέργειας ολοκληρώθηκε με τη μετατροπή και μετονομασία της εταιρείας Δ.Ε.Σ.Μ.Η.Ε. Α.Ε., κατά τις εναπομένουσες δραστηριότητές της, σε «Λειτουργό Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (Λ.ΑΓ.Η.Ε.) Α.Ε.», ο οποίος διενεργεί, ιδίως, τον «Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμό» (άρθρα 117 και 118 του ν. 4001/2011). Περαιτέρω, ως προς τη διανομή ηλεκτρικής ενέργειας, το «Ελληνικό Δίκτυο Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας (Ε.Δ.Δ.Η.Ε.)» παραμένει στην αποκλειστική κυριότητα της Δ.Ε.Η. Α.Ε., η διαχείρισή του, όμως, μεταβιβάζεται σε θυγατρική της Δ.Ε.Η. ΑΕ, υπό την επωνυμία «Διαχειριστής Ελληνικού Δικτύου Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας ΑΕ» (Δ.Ε.Δ.Δ.Η.Ε. Α.Ε.)» (άρθρο 123), κατά το πρότυπο της Α.Δ.Μ.Η.Ε. ΑΕ. Η Δ.Ε.Δ.Δ.Η.Ε. Α.Ε. υποχρεούται να λάβει από τη Ρ.Α.Ε. άδεια διαχείρισης του Ε.Δ.Δ.Η.Ε., που «καλύπτει και κάθε μελλοντική επέκτασή του» (άρθρο 126), καταβάλλει δε στη Δ.Ε.Η. ΑΕ, για την παραχώρηση της διαχείρισης του Ε.Δ.Δ.Η.Ε., ετήσιο αντάλλαγμα που εγκρίνεται από τη Ρ.Α.Ε. (άρθρο 127).

Επισημαίνεται, τέλος, ότι το πρότυπο του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού έχουν υιοθετήσει οι περισσότερες χώρες της Ε.Ε. Στις μεν σκανδιναβικές χώρες (Δανία, Σουηδία και Φινλανδία), την Τσεχία, τη Σλοβακία, τη Σλοβενία, το Βέλγιο, την Ολλανδία, τη Ρουμανία και την Πολωνία οι μετοχές των ανεξάρτητων εταιρειών ανήκουν είτε εξ ολοκλήρου είτε κατά πλειοψηφία στο δημόσιο (Υπουργεία Οικονομικών ή Πετρελαίου και Ενέργειας, ανά περίπτωση) και στα δημόσια ασφαλιστικά ταμεία ή τις τοπικές αυτοδιοικήσεις, στις δε Ιταλία, Ισπανία και Πορτογαλία, ανήκουν κατά πλειοψηφία σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα. Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει υιοθετήσει το πρότυπο του ανεξάρτητου διαχειριστή μεταφοράς, οι θυγατρικές, όμως, εταιρείες

ανήκουν σε ιδιωτικές καθέτως ολοκληρωμένες επιχειρήσεις. Σε άλλες χώρες, τέλος, όπως η Γαλλία και η Αυστρία, τα δίκτυα ανήκουν, ομοίως, σε επιχειρήσεις που είναι θυγατρικές καθέτως ολοκληρωμένων εταιρειών, οι οποίες τελούν, όμως, υπό τον άμεσο έλεγχο του Κράτους.

II. Παρατηρήσεις επί των επί μέρους άρθρων του Νοχ

1. Επί του άρθρου 1 παρ. 1 και 3

Κατά τις προτεινόμενες διατάξεις, το Ελληνικό Δημόσιο θα συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο της Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε. «με ποσοστό που θα εξασφαλίζει σε αυτό καταστατική μειοψηφία ποσοστού 34% σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία περί ανωνύμων εταιρειών».

Επισημαίνεται, σχετικώς, ότι, συμφώνως προς το άρθρο 31 του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών, οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης Α.Ε. λαμβάνονται κατ' απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων που εκπροσωπούνται σε αυτή (παρ. 1), κατ' εξαίρεση, όμως, οι αποφάσεις που προβλέπονται στις παρ. 3 και 5 του άρθρου 29 του κ.ν. 2190/1920 λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των ψήφων που εκπροσωπούνται στη συνέλευση (παρ. 2). Εξ άλλου, το καταστατικό μπορεί να ορίζει ότι και για άλλες αποφάσεις απαιτούνται μεγαλύτερα ποσοστά από αυτά που προβλέπονται, αντιστοίχως, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 31 (παρ. 3).

Συνεπώς, όταν πρόκειται, ιδίως, «για αποφάσεις που αφορούν στη μεταβολή της εθνικότητας της εταιρείας, στη μεταβολή του αντικειμένου της επιχείρησης αυτής, στην επαύξηση των υποχρεώσεων των μετόχων, στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου που δεν προβλέπεται από το καταστατικό, [...] εκτός εάν επιβάλλεται από το νόμο ή γίνεται με κεφαλαιοποίηση αποθεματικών, στη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, εκτός εάν γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 16, στη μεταβολή του τρόπου διάθεσης των κερδών, στη συγχώνευση, διάσπαση, μετατροπή, αναβίωση, παράταση της διάρκειας ή διάλυση της εταιρείας, παροχή ή ανανέωση εξουσίας προς το διοικητικό συμβούλιο για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 13, και σε κάθε άλλη περίπτωση που ορίζεται στο νόμο», αυτές δεν μπορεί ληφθούν, συμφώνως προς τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 29, παρά μόνον εάν συναινεί το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο μετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο της Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε. με ποσοστό 34%.

2. Επί του άρθρου 2 παρ. 2

Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη, «Η διοίκηση της ΑΔΜΗΕ Α.Ε. υποχρεούται να παρέχει είτε στη ΔΕΗ Α.Ε. και στους νόμιμα από αυτή εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους της είτε, καθ' υπόδειξη αυτής, σε εγγρά-

φως εγκεκριμένα από αυτήν, ρητώς κατονομαζόμενα πρόσωπα, τα οποία ενεργούν ως νόμιμοι εκπρόσωποι των υποψηφίων επενδυτών που θα προεπιλέγουν, τις πληροφορίες της προηγούμενης παραγράφου [σ.σ. περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, οικονομική κατάσταση, κέρδη και ζημίες, προοπτικές της Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε.], υπό τον όρο ότι τα πρόσωπα αυτά θα δεσμεύονται από σχετική σύμβαση εμπιστευτικότητας».

Επισημαίνεται, συναφώς, ότι οι εν λόγω συμβάσεις, διά των οποίων τα μέλη δεσμεύονται να μην κοινοποιούν σε τρίτους εμπιστευτικές πληροφορίες επί ορισμένο χρονικό διάστημα, καταρτίζονται, συνήθως, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων. Κρίσιμο ζήτημα είναι, εν προκειμένω, ο αντικειμενικός και υποκειμενικός προσδιορισμός των ορίων της εμπιστευτικότητας — ο προσδιορισμός, δηλαδή, ποιες ακριβώς πληροφορίες θεωρούνται εμπιστευτικές και ποιοι δικαιούνται να έχουν πρόσβαση σε αυτές —, για τον λόγο δε αυτό στις συμβάσεις αυτές συνηθίζεται να συμφωνείται ποινική ρήτρα σε περίπτωση παράβασης των όρων τους (βλ., σχετικώς, Δ. Λιάππη, Η διαμόρφωση των συμβάσεων, σελ. 133, σημ. 22).

3. Επί του άρθρου 5 παρ. 1

Με την λόγω διάταξη παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μεταξύ άλλων, να καθορίζουν με κ.υ.α. τις λεπτομέρειες, τους όρους και την «εν γένει διαδικασία υλοποίησης οιαδήποτε εκ των ανωτέρω θεμάτων».

Συναφώς παρατηρείται ότι, κατά την παρ. 2 εδ. β' του άρθρου 43 του Συντάγματος, επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, να ορισθούν ως φορείς άσκησης κανονιστικής αρμοδιότητας, εκτός από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, και άλλα όργανα, εφόσον πρόκειται για «ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό». Για να είναι συνταγματικώς επιτρεπτή η νομοθετική εξουσιοδότηση πρέπει, καταρχάς, να είναι ειδική και ορισμένη (βλ., ενδεικτικώς, ΣτΕ 1394/1997, 2574/2009). Η εξουσιοδότηση είναι ειδική όταν περιλαμβάνει συγκεκριμένο αριθμό θεμάτων τα οποία πρέπει ή μπορούν να ρυθμισθούν με τις κανονιστικές πράξεις που θα εκδοθούν (ΣτΕ 2309/1992), και ορισμένη όταν υπάρχουν επαρκή κριτήρια, γενικές αρχές ή κατευθύνσεις που καθορίζουν τα πλαίσια της ρύθμισης των θεμάτων τα οποία αφορά (ΣτΕ 2304/1995), είναι δε αντισυνταγματική όταν κρίνεται ως γενική και αόριστη (ΣτΕ 4203/1995).

Εξ άλλου, με το άρθρο 1 του Νσχ προτείνονται οι αναγκαίες τροποποιήσεις στο Σχέδιο Αναδιάρθρωσης και Αποκρατικοποίησης της Δ.Ε.Η. Α.Ε. που εγκρίθηκε διά της υπ' αριθ. 15 Π.Υ.Σ. της 24.7.2013 (ΦΕΚ Α' 168) και για το οποίο παρέχεται, στο άρθρο 5 του Νσχ, ειδική και ορισμένη εξουσιοδότηση

προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να το τροποποιήσουν. Πέραν αυτού, όμως, με το προτεινόμενο Νοσχ ρυθμίζονται και επιμέρους θέματα της Α.Δ.Μ.Η.Ε. Α.Ε., όπως, ζητήματα γνωστοποίησης πληροφοριών και συμβάσεων εμπιστευτικότητας (άρθρο 2), κατάτμησης ακινήτων κατά παρέκκλιση των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας περί αρτιότητας των γηπέδων σε εκτός σχεδίου πόλεως περιοχές (άρθρο 3) και μεταγραφής ή καταχώρισης της Σύμβασης Απόσπασης στα υποθηκοφυλακεία και κτηματολογικά γραφεία.

Υπό το φως των ανωτέρω δημιουργείται προβληματισμός ως προς το ορισμένο της εξουσιοδότησης στους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να καθορίζουν με κ.υ.α., τις λεπτομέρειες, τους όρους και την «εν γένει διαδικασία υλοποίησης οιοδήποτε εκ των ανωτέρω θεμάτων».

Αθήνα, 27.1.2014

Ο εισηγητής
Δημήτρης Κανελλόπουλος
Προϊστάμενος του Τμήματος Διεθνών και Αμυντικών Μελετών
Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αν. Καθηγητής του Πανεπιστημίου
Θεσσαλίας

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών